

dig til Uddannelse af det tilstrækkelige Antal Befalingsmænd. Medens Forpleiningskorpsets i 1872—73 var forelaaet organiseret omtrent som i den nuværende Hærlov, er det, i Lighed med hvad der blev forelaaet ifjor, tænkt organiseret som fuldstændig militært Korps, hvilken Organisation jeg ikke kan negte har væsentlige Fortrin for den nuværende, og da det maa anses for hensigtsmæssigt at samle Alt, hvad Sundhedstjenesten angaar, under een Bestyrelse, ere Sundhedstropperne i dette Forslag forelaaet samlede med Lægekorpset. — Hærloven deler Hæren i to Divisioner; Lovforslaget derimod forelaar i Fredstid en Inddeling i tre Divisioner, hvilket er stemmende med den Inddeling, man hidtil har tænkt sig i Krigstid; og da ingen Division, foruden Artilleri, Rytter og Ingeniørtropper, vil komme til at bestaa af mere end 3 Regimenter Fodfolk, har man derved troet sig i Stand til med mindre Betænkelighed at gaa bort fra Brigaderne. I Hærlovsforslaget for 1872—73 var der opført en Overgeneral for Hæren, og uagtet Meget kan tale for ogsaa i Fredstid at have en Mand, som fører Kommandoen over Hærens samtlige taktiske Afdelinger, kan jeg dog ikke negte, at der ogsaa derved kan være visse Betænkeligheder og Vanskeligheder af saa betydelig Karakter, at det vistnok vil være rigtigt i dette Punkt at gaa bort fra det Forslag, som blev indbragt i 1872—73 — Sluttelig skal jeg kun bemærke, at de Bestemmelser, som tidligere Revisionsforslag have indeholdt vedrørende Hærens Forsyning med det manglende Antal Heste og Vogne i Tilfælde af Krigsberedskab, ere udtagne af nærværende Lovforslag. Uagtet det ganske vist er overordentlig ønskeligt, at alle Bestemmelser, som vedrøre Hæren, findes samlede i een Lov, maa det dog siges, at Bestemmelserne om Levering af de nævnte Genstande i saa høi Grad berøre den øvrige Del af Befolkningen, at der kan være fuld Anledning til at lade dem udgaa som en særlig Lov. — I det jeg nu tillader mig at anbefale det her forelagte Lovforslag til det høie Things velvillige Modtagelse, tør jeg udtale det Haab, at det maa lykkes at faae dette Lovforslag og et tilsvarende Forslag for Søværnet, som jeg om saa Diebliske skal have den Ære at fremlægge for det høie Thing, vedtagne i denne Session. Det har den største Betydning for Landets Forsvarsevne, at Saadant sker; thi naar først engang Opmærksomheden er henvendt paa Manglerne ved en bestaaende Ordning, er det meget nedbrydende, at det ene Aar hængaar efter det andet, uden at disse Mangler blive afhjulpne. Denne Uvissheds Tilstand kan ikke Andet end virke flappende paa Befalingsmandskabet, paa hvis Kræfter der for den allerførste Dels Vedkommende bliver trukket i overordentlig stærk Grad, og det maa bevirke, at Tilstanden blandt Befalingsmandskabet i alle Henseender bliver svagere. Noget, som Erfaringen

desværre i høi Grad bekræfter. Jeg tillader mig saaledes gjentagende paa det varmeste at anbefale dette Lovforslag til det høie Thing.

Det næste Lovforslag, jeg har den Ære at fremlægge for det høie Thing, er „Forslag til Lov om Lønninger for Hæren.“ Med Hensyn til dette Forslag kan jeg henvise til de Bemærkninger, som findes vedhæjede, idet Forslaget i de allerfleste Punkter er overensstemmende med det ifjor forelagte Forslag. Enkelte Forandringer, der ere foretagne, navnlig med Hensyn til Størrelsen af Sergenternes, Oversergenternes og Stabssejgenternes Lønning, ville finde deres nærmere Begrundelse i selve Lovforslaget.

Det næste Forslag, jeg har den Ære at forelægge for Thinget, er „Forslag til Lov om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarets Fremme.“ I det jeg tillader mig at anbefale dette overordentlig vigtige Forslag til det høie Things velvillige Modtagelse og omhyggeligste Prøvelse, tror jeg at burde innskærpe mig til at henvise til de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget. Det vil deraf ses, at medens Lovforslaget selv kun omfatter de Foranstaltninger og de Anskaffelser, som skulle finde Sted i de nærmeste Aar, har Regjeringen gjort Rede for, hvilke Foranstaltninger den tror, der bør træffes for at sætte Landet i Stand til med Kraft at væge sig imod et overlegent Angreb. Det vil tillige ses, at den samme Tanke, den samme Plan, som dannede Grundlaget for Forslaget af 1872, ogsaa ligger til Grund for det nærværende Lovforslag. Naar Udgifterne efter Lovforslaget stille sig betydelig højere, end Tilfældet var efter Forslaget af 1872—73, er Grunden hertil dels at søge i de Erfaringer, man har gjort i den senere Tid, og den Artilleriets Udvidning, som man vel kunde ane i 1872, men for hvilken man nu har fuldkommen Visshed, og som paa enkelte Punkter nødvendiggjør en Udvidelse af Foranstaltningerne, og dels i den overordentlige Stigning, der har fundet Sted med Hensyn til Befolkningens ved Tilveiebringelsen af et tilsvarende Værn. Jeg har den Ære hermed at forelægge Lovforslaget.

Det næste Lovforslag, jeg har den Ære at forelægge for det høie Thing, er „Forslag til Lov om Pensionering af Underbefalingsmænd og Menige samt de med disse Klasser Rigestillede af Hæren og Søværnet, og om Invaliddforsørgelse m. m.“ Det er vedblivende Regjeringens Anskuelse, at disse Bestemmelser trænge til en Revision, og det er tillige dens Anskuelse, at Bestemmelserne om Underklassernes Pensionering og om Invaliddforsørgelse høre sammen i een Lov. De Herrer ville derfor finde dette Lovforslag i Formen fuldkommen overensstemmende med tidligere forelagte Lovforslag. De Forandringer, som de Herrer ville finde i nærværende Lovforslag, ere væsentlig to. Man har anset det for rigtigt at udplette Forskellen mellem Freds- og Krigsinvalid, og man har dernæst ind-